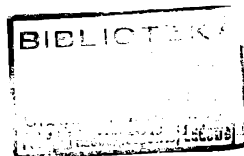

URZĄD PATENTOWY

F426 11/42 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21761.

Kl. 72 d, 19/01.

Bolesław Gorzejewski
(Kielce, Polska).

Rakieta wyrzucana siłą pocisku karabinowego.

Zgłoszono 23 marca 1934 r.

Udzielono 25 czerwca 1935 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy rakiety, wyrzucanej na większą wysokość siłą pocisku, wylatującego z lufy karabina.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono raketę według wynalazku. Fig. 1 przedstawia podłużny przekrój rakiety, fig. 2 — przekrój podłużny wewnętrznej tulei wraz ze spiralną sprężyną, a fig. 3 — opóźniacz zapalania się masy świetlnej rakiety. Masa świetlna rakiety jest umieszczona w osłonie 4. Przez środek masy świetlnej przechodzi stożkowa tuleja 6, wewnątrz której znajduje się spiralna sprężyna 5, ściśle dopasowana do tulei. Sprężyna spiralna 5 posiada rozmiary ściśle dostosowane do kalibru pocisku z wyjątkiem kilku pierwszych zwojów, w które pocisk wpada swobodnie, ostatnie zaś zwoje stopniowo zmniejszają swoją średnicę w kierunku wylotu pocisku.

Pocisk, wpadłszy w sprężynę 5, zostaje przez nią zatrzymany i oddaje rakiecie (lub innemu rodzajowi amunicji, np. granatom zaczepnym) swoją energję lotu. Kierunek zwojów sprężyny jest zgodny z kierunkiem ruchu obrotowego pocisku, wskutek czego w chwili zetknięcia się z pociskiem sprężyna nawija się na niego i zakleszcza go.

Rakieta według wynalazku jest zaopatrzona w pierścieniowy opóźniacz 9. Opóźniacz przy montowaniu rakiety wkłada się w komorę dolnej części osłony 4 i umocowuje się zapomocą tulei 11, nakręcanej na gwint dolnej części tulei 6 i służącej za obsadę rakiety na lufie karabina. Opóźniacz posiada z jednej strony otwór, przez który płomień wylatujący z lufy karabina zapala ścieżkę prochową. Po pewnym czasie płomień przechodzi do otworu 1a, a stamtąd

do wnętrza osłony 4, co powoduje zapalenie masy świetlnej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rakieta, wyrzucana siłą pocisku karabinowego i prężnością gazów wylotowych, powstających w czasie strzału, znamienna tem, że dolna część jej osłony jest wydłużona i przystosowana do nakładania na lufę karabina.

2. Rakieta według zastrz. 1, znamienna tem, że wewnątrz masy świetlnej znajduje się stożkowa tuleja z umieszczoną wewnątrz spiralną sprężyną o takiej średnicy zwojów, iż chwyta i zakleszcza pocisk ka-

rabinowy po wylocie jego z lufy, wskutek czego rakieta zostaje wyrzucona na pewną wysokość.

3. Rakieta według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że zewnętrzna średnica spiralnej sprężyny odpowiada wewnętrznej średnicy stożkowej tulei, a dolna część stożkowej tulei posiada gwint do przytrzymywania sprężyny i do przymocowania opóźniacza.

4. Rakieta według zastrz. 3, znamienna tem, że posiada pierścieniowy opóźniacz, którego czas palenia się jest zastosowany do wysokości lotu rakiety.

Bolesław Gorzejewski.

